

Március idusa

„Oh tekints ránk, fonséges szabadság!
Vess reánk egy éltető pillantást,
Hogy erőnk, mely fogy az örömláztól,
Szaporodjék szemed sugarától.”
(Petőfi Sándor: A szabadsághoz)

Szokatlanul sokan gyűltek össze az 1848–49-es forradalom és szabadságharc 154. évfordulójának megünneplésére.

Március 14-e verőfényes délelőttjén az 1. Sz. és a 3. Sz. Óvoda gyerekhada érkezett elsőnek a 1848-as emlékműhöz az óvó nénik kíséretében. Virágokat is hoztak magukkal, a tavasz első hírnökeit: sárga aranyesőt és fűzfaágakat. Izgatottan tették fel fejükre a maguk által készített piros-fehér-zöld csákokat. Mellükön ékszerként ragyogtak a kokárdák, kezükben nemzeti színű apró zászlókat lengetett a márciusi szellő. Öröm volt látni a zászlóerdőbe burkolózó gyereksereget, ahogy énekeltek, beszélgettek az ünnepről, és gyertyát gyújtottak a bátor huszárok tiszteletére. Biztosan örök emlékként marad meg bennük ez a nap.

Este a művelődési házban gyűltek össze a község lakói. Az ünnepséget megtisztelte megjelenésével Selmeczi Gabriella képviselő asszony, Keller László országgyűlési képviselő és Wittinghoff Tamás, Budaörs polgármestere. A II. Rákóczi Ferenc Általános Iskola 8.b osztályos tanulói gyönyörű összeállítással örvendeztették meg az egybegyűlteket. Versben és prózában, zenei betétekkel színesítve, idézték fel a fényes nap eseményeit. Mind a szereplőknek, mind pedig felkészítőjüknek, Bálint Éva tanárnőnek köszönjük a színvonalas műsort.

Az ünneplő közönséget dr. Gergely István polgármester köszöntötte. Beszédében méltatta az ünnep jelentőségét, és kitért a 1848-as forradalom örökérvényű vívmányainak ismertetésére is. „Bármilyen történet azóta, 1848 szilárd és megkerülhetetlen alapnak bizonyult, amelyre napjainkban is építközhetünk. A kiváltságok helyett a jogegyenlőséget, az alávetettség helyett az egyenjogúságot, az abszolutisztikus gondolkodással szemben az alkotmá-

nyosságot ajánlotta a szabad emberek közösségének, más szóval a magyar nemzetnek.”

Az ünnepi köszöntő után a Bara együttes katonadalokkal teremtett történelmi hangulatot, majd elindult a fáklyás, gyertyás menet a 1848-as emlékműhöz, a Tárnoki Fúvószenekar kíséretében. Itt először a Szózat csendült fel a zenekar előadásában, majd a Himnusz hangjai mellett került sor az emlékmű megkoszorúzására. Az önkormányzat nevében dr. Gergely István és Váradi Jánosné, az MSZP képviselőjében Keller László és Tóth István, az SZDSZ képviselőjében Wittinghoff Tamás és Pécsi László, a FGKP nevében pedig Bökönyi Endre és Bíró Mihály helyezték el koszorúikat.

Ezt követően virágok és égő gyertyák borították be az emlékmű talapzatát. Fényük egész éjszaka világított, hirdette 1848 örökérvényű eszméit és Tárnok lakóinak tiszteletét nemzeti múltunk iránt.

Dr. Gergely Istvánné

Nőnapra

Középkorú nők balladája

Amint életed kereke az ötvenesre gördült,
akaratlanul az ajkad kesernyésre görbült.
Gyötröd magad éjjeleken az elszállt ifjúságon,
még vissza is vásárolnád, bármily súlyos áron.
Nézegetsz a kis tükrödbe, s megdöbbenve látod
a sebesen megjelenő sok kis apró ráncod.
Futva, menekülve rohansz a kozmetikushoz
azt remélve, hogy visszajuttat az ifjúságodhoz.
Arckrémek és hajfestékek, jegyezd fel sorba,
mikor vásárolni indulsz hetente, havonta.
Telnek hetek, őszök, telek és helyed sehol sem leled.
Munkád lassul, tested fárad, és remegni kezd a lábad.
– Állj csak meg és gondolkozz el!
Az a sok év nem vezett el! –
Hogyha nézed fiad, lányod, bennük van az ifjúságod!
Velük örülj, neved, bízzál, ne magadon sajnálkozzál!
Sétálj a levegőn sokat, olvass okos tanácsokat,
miket tehetsz még évekig, s napod így gyorsabban telik!
nem számolod már az ősz hajszálad,
Nem is epeszt az a kínzó vágyad,
hogy szép és karcsú, ifjú legyél újra,
s arcod legyen bársonyra simulva!
Majd a hajad nézegeted, s oly szép hófehéren,

Mint a báránnyelű fenn a kéklő égen.
És ha kis tükrödbe nézel, nem gondolsz a ráncra,
mosolyog rád unokáid boldog nagymamája.

Nanaimo, 1993. március
Bedőné Tóth Anna

Szájjal festette: Gyurcsó Lajos

